

TAPPION KÄRSINEIDEN HYSTERIAA

Artikkelimme „Poliittisen ryhmittymisen ensimmäisiä tuloksia” oli jo kirjoitettu, kun saimme „Iskran” 112. numeron, jossa oli jonkinlainen levoton, kiukkuja, kyyneleitä, karjahteluja ja kiemurtelua täynnä oleva kirjoitus „Kerholaisuuden tuloksia”. Ei sitä voi muuten nimittääkään kuin hysteriaksi. Ei ole pienintäkään mahdollisuutta erottaa hysteerisen ulvonnan seasta *perustelujen* häivettäkään. Mitä tekemistä siinä on kerholaisuudella, kalliit toverit „Iskrasta”, kun *te itse vapaaehtoisesti lähditte* Venäjän erilaisten sosialidemokraattisten puolueiden ja järjestöjen konferenssiin? Ajatelkaa edes hiukan verran, ellette ole vielä kokonaan kadottaneet ajattelukykyä, ajatelkaa edes sitten, kun hysteriakohtauksenne on mennyt ohi! Kun te kerran suositte lähtemään konferenssiin, kun teidän edustajanne oli siellä, niin merkitseehän se, että te itse tunnustitte tuon konferenssin vakavaksi, proletariaatille välttämättömäksi puolueasiaksi. Tehän vain lopullisesti häpäisette itsenne hiukankin ajattelevien työläisten silmissä alkaessanne haukuskella *sen jälkeen*, kun olette kärsineet tappion sellaisessa neuvottelukokouksessa, jonka olette itse vapaaehtoisen osanoton tosiasialla tunnustaneet vakavaksi ja välttämättömäksi asiaksi!

Te olette tyytymättömiä siihen, että teidän mielestänne konferenssi liian jyrkästi tuomitsi teidän taktiikkanne nimittään Duumaan osallistumista vapauden asian pettämiseksi? Mutta ettekö te, rakkaat toverit „Iskrasta”, tietäneet, että lähdette pitämään konferenssia VSDTP:n Keskuskomitean kanssa ja että tämän Keskuskomitean äänenkannattaja — „Proletari” — on jo kauan sitten sekä kirjasissa

että artikkeleissa osoittanut teidän muuttuneen monarkistisen liberaalisen puolueen hännystelijöiksi? Te tiesitte tämän vallan hyvin, hyvät toverit „Iskrasta”, ja jos te nyt olette joutuneet vihan vimmoihin, niin emme me tosiaankaan kykene auttamaan teitä. Onhan se tosiasia, peruuttamaton ja kiistämätön tosiasia, että Venäjän kaikkien kansojen kaikista illegaalisista puolueista, järjestöistä, suuntauksista ja äänenkannattajista te yksin olette jäänyt „Osvobozhdenien” seuraan. Tämä *tosiasia* on kaikkein räikein, räikeytensä puolesta historiassa epätavallinen, syytös teitä vastaan, mutta te kuvittelitte, että räikeyden lähteenä on muka *sana*: „vapauden asian pettäminen”!

Te olette siinä määrin menettäneet malttinne, että alatte konferenssissa kärsimänne tappion jälkeen huutaa villillä äänellä Bundin ja muiden kansallisten sosialidemokraattisten ryhmien vaaliman järjestöllisen federalismin vahingollisuudesta. Kuinka tyhmää se onkaan teidän taholtanne, hyvät toverit „Iskrasta”: tehän vain *korostatte* sillä tappionne syvyyttä. Ajatelkaahan toki, hyvät toverit „Iskrasta”: kuka on kahden vuoden aikana puolustanut ja puolustaa nytkin organisaatiolöyhyyttä ja -epämääräisyyttä? sopimus- ja desentralisaatioperiaatteita? Juuri te, juuri uusiskralaiset. Ja juuri Bundin, Latvian ja Puolan sosialidemokraattisten työväenpuolueiden federalistit aikoinaan tarroutuivat lehdistössään kaikkiin teidän desorganisatorisiin sanapahasiinne, jotka oli suunnattu muka sentralismin äärimmäisyyksiä vastaan j.n.e., y.m.s. Se on myöskin tosiasia, peruuttamaton ja kiistämätön tosiasia, että mainittujen puolueiden *kaikki* federalistit kirjoittivat ja painattivat artikkeleja vähemmistön hengessä! Katsokaa nyt, hyvät toverit „Iskrasta”, kuinka sopimattomaan aikaan te muistitte federalismin: te korostitte sillä, että teidän eiliset suosijanne sosialidemokraattisesta Bundista, Latvian ja Puolan sosialidemokraattisista puolueista olivat pakoitettuja hylkäämään teidät, sillä he eivät voineet sietää teidän duuma-taktiikkaanne kaikkea ruokottomuutta! Ei, hyvät toverit „Iskrasta”, kun te rauhoituttuanne ajattelette hiukkasen, niin huomaatte itsekkin sen, minkä kaikki näkevät: ei „enemmistö” ole asettunut federalismin kannalle, vaan Bund, lättiläiset ja puolalaiset sosialidemokraatit ovat vallankumouksellisten tapahtumien objektiivisen logiikan vaikutuksesta asettuneet sille kannalle, jota „enemmistö” on aina puolustanut.

Sanomattakin on selvää, että tappionne on raskas, hyvät toverit „Iskrasta”. Mutta sen aiheuttajana ei ole enemmistön tai puolalaisten sosialidemokraattien y.m.s. salakavaluus, vaan se ulospäsemätön sekasotku, joka ilmeni jo yleisvenäläisen menshevikkien konferenssin taktillisissa päätöslauselmissa. Niin kauan kuin te pysytte näiden päätöslauselmien pohjalla, tulette te kiertämättä olemaan *kahdestaan* „*Osvobozhdenijen*” kanssa kaikkia sosialidemokraatteja ja vieläpä kaikkia vallankumouksellisia demokraatteja vastaan.

„Proletari” № 23,
lokakuun 31 (18) pnä 1905

Julkaistaan „Proletari” lehdessä
tekstin mukaan